

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

*Commissie juridische zaken
De voorzitter*

De heer Karl-Heinz Florenz
Voorzitter
Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid
BRUSSEL

Betreft: Rechtsgrondslag van het voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake registratie, evaluatie en autorisatie van en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH) en tot oprichting van een Europees chemicaliënagentschap en wijziging van richtlijn 1999/45/EG en verordening (EG) {over persistente organische stoffen} (COM(2003)0644 – C6-0530/2003 – 2003/0256(COD))¹

Geachte heer Florenz,

Overeenkomstig artikel 35, lid 2 van het Reglement hebt u bij schrijven van 2 juni 2005 de Commissie juridische zaken verzocht de geldigheid en juistheid van de rechtsgrondslag van bovengenoemd Commissievoorstel na te gaan.

Aangezien artikel 95 van het EG-Verdrag de enige rechtsgrondslag van het voorstel is, kan men zich afvragen of artikel 175, lid 1 niet als extra rechtsgrondslag zou moeten worden toegevoegd op grond van het feit dat Titel VII en VIII van de voorgestelde verordening gaan over de autorisatie en beperking van chemische stoffen en daarom in eerste instantie milieubescherming als doel hebben.

De commissie behandelde dit punt op haar vergadering(en) van 13 juli en 15 september 2005.

¹ Nog niet gepubliceerd in het PB.

Volgens het Hof van Justitie is de keuze van de rechtsgrondslag geen subjectieve keuze "maar moet (zij) berusten op objectieve gegevens die voor rechterlijke toetsing vatbaar zijn"¹, met name het doel en de inhoud van de handeling². Bovendien moet het doel van de maatregel de beslissende factor zijn³.

Daarnaast is, overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie, een algemeen artikel van het Verdrag (zoals artikel 95) voldoende als rechtsgrondslag zelfs wanneer de maatregel in kwestie ook, subsidiair, een doel nastreeft waarvoor in het Verdrag een specifiek artikel (zoals artikel 174) voorhanden is⁴.

Als echter geacht zou worden dat de doelstellingen van de instelling en de werking van de interne markt en milieubescherming (en gezondheidsbescherming) onverbreekelijk met elkaar verbonden zijn, zodat het ene doel niet subsidiair en niet indirect kan zijn ten opzichte van de andere, dan moeten wellicht twee rechtsgrondslagen worden aangewend, gezien het feit dat voor allebei de artikelen 95 en 175, lid 1 dezelfde wetgevingsprocedure (medebeslissing) moet worden gevolgd⁵. Uit de overwegingen en uit lezing van de voorgestelde maatregelen in hun geheel (alleen Titel VII en VIII van de voorgestelde verordening handelen over de autorisatie en beperking van het gebruik van chemische stoffen en gaan derhalve, aantoonbaar, primair over het milieu) blijkt echter dat de belangrijkste doelstellingen zijn de instelling en de werking van de interne markt, welke vallen onder artikel 95, tezamen met milieubescherming en gezondheidsbescherming als aanvullende doelen.

In ieder geval zijn er verschillen tussen de twee rechtsgrondslagen, hetgeen erop zou wijzen dat ze niet samen kunnen worden aangewend.

In de eerste plaats moet in geval van aanwending van artikel 175 het Comité van de regio's worden geraadpleegd, terwijl dat niet nodig is bij aanwending van artikel 95. Als artikel 175, lid 1 als aanvullende rechtsgrondslag wordt toegevoegd zou het niet-raadplegen van het Comité van de regio's een inbreuk betekenen op de wezenlijke procedurele eis en op grond daarvan zou een exceptie van onwettigheid voor het Hof van Justitie kunnen worden opgeworpen.

Een tweede reden om aan te nemen dat de twee artikelen niet tezamen kunnen worden aangewend, is dat artikel 95 het voor de lidstaten moeilijker maakt om nationale wetgeving te handhaven of te ontwikkelen die strengere eisen stelt dan de definitieve verordening. Daartegenover staat dat wanneer artikel 175 wordt gebruikt, de lidstaten juist meer ruimte zouden krijgen om strengere maatregelen te treffen.

Dientengevolge kan artikel 175, lid 1 van het EG-Verdrag niet als rechtsgrondslag worden toegevoegd aan artikel 95.

¹ Zaak 45/86, *Commissie v. Raad* [1987] Jur. 1439, par.5.

² Zaak C-300/89, *Commissie v. Raad* [1991] Jur. I-287, par.10.

³ Zaak C-377/98, *Koninkrijk der Nederlanden v. Europees Parlement en Raad* [2001] Jur. I-7079, par. 27 waar wordt geciteerd Zaak C-155/91, *Commissie v. Raad*, *supra* n.23, par.19-21.

⁴ Zaak 377/98 *der Nederlanden v. Europees Parlement en Raad* [2001] Jur. I-7079, par. 27-28; Zaak C-491/01 *British American Tobacco (Investments) and Imperial Tobacco* [2002] Jur I-11453, par.93-94.

⁵ Zaak C-165/87 *Commissie v. Raad* [1988] Jur. 5545, par.11.

Op haar vergadering van 15 september 2005 besloot de Commissie juridische zaken overeenkomstig het voorstel van haar rapporteur Antonio López-Istúriz White met 18 stemmen voor en 3 tegen¹ u aan te bevelen artikel 95 van het EG-Verdrag aan te houden als enige rechtsgrondslag en niet artikel 175, lid 1 daaraan toe te voegen.

Hoogachtend,

Giuseppe Gargani

¹ Bij de eindstemming waren aanwezig: Giuseppe Gargani (voorzitter), Rainer Wieland (ondervoorzitter), Antonio López-Istúriz White (rapporteur voor advies), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Nicole Fontaine (verving Syed Kamall), Janelly Fourtou (verving Diana Wallis), Monica Frassoni, Adeline Hazan (verving Katalin Lévai), Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, LLEva Lichtenberger (verving Alain Lipietz), Toine Manders (verving Viktória Mohácsi), Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega (verving Andrzej Jan Szejna), Alexander Radwan (verving Piia-Noora Kauppi), Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Nicola Zingaretti, Andrzej Tomasz Zapałowski, Jaroslav Zvěřina en Tadeusz Zwiefka.